

B I O G R A F I A

=====

Ludwik Renó urodził się w roku 1914 28 sierpnia w Białej Podlaskiej z ojca Marka i matki Marii z Friedbergów. Skończył szkołę średnią i wstąpił na Wydział Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. W roku 1934 wyjechał do Tuluzy /Francja/, pracował jako pianista a potem jako aktor w teatrzyku, zaliczając sobie dwa lata Wydziału Historii Sztuki na Uniwersytecie w Tuluzie.

W r. 1936 wrócił do kraju i kontynuował studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim, utrzymywał się z korepetacji i lekcji muzyki.

Po wybuchu wojny znalazł się we Lwowie gdzie w pierwszym okresie brał czynny udział w organizowaniu życia akademickiego. Od r. 1940 występował w brygadach artystycznych jako aktor i reżyser.

23 czerwca 1941r. opuścił Lwów udając się do Baszkirii, gdzie został zmobilizowany do armii czerwonej jako strzelec polityczno - wychowawczy. Brał udział w ofensywie grudniowej pod Moskwą. Po zdemobilizowaniu skierowany został do Kopiejska pod Czelabińskiem.

Wyreklamowany przez Teatr Dramatyczny Woroniecki, pracował jako asystent reżysera i aktor.

W maju w r. 1944 przeszedł do Teatru Muzycznego w Czelabińsku. W r. 1946 w lipcu wrócił do kraju, wstąpił do Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Łodzi na Wydział Reżyserski pracując w świetlicach robotniczych.

W r. 1949/50 pracował jako reżyser w Państwowym Teatrze Polskim w Warszawie. W r. 1950/51 jako kierownik artystyczny w Państwowym Teatrze "Ateneum", w r. 1952 pracował w Teatrze Domu Wojska Polskiego. 15 listopada 1950r. został przyjęty do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Pracuje do dnia dzisiejszego w Teatrze Dramatycznym / dawny Teatr Domu Wojska Polskiego/.

Posiadane odznaczenia: Medal X-lecia, Nagroda Państwowa III stopnia, Krzyż Kawalerski i Oficerski Pol. Rest., III nagroda Festiwalu Sztuk Radzieckich.

Obecnie zamieszkuje: Warszawa, Al. Jerozolimskie 11/19 m 20A